

mistænktes for at være en lidt ulden Herre, en temmelig tvetydig Personlighed, der helst bærer Kappen paa begge Skuldre.«

»Det kan jeg dog vanskeligt undgaa at mærke,« svarede han med sit trætte Smil. »Jeg ser mig jo daglig fremstillet i den Figur i de fleste Blade. Men naar det blot maa lykkes mig at bringe Landet frelst over disse Tiders svære Krise, skal jeg forresten ikke beklage mig. En lidt skaansommere Bedømmelse af min Karakter og mine Evner kunde jeg dog for Sagens Skyld nok ønske mig. Det bliver under disse Forhold stadig vanskeligere for mig at styre de blodtørstige Hoveder indenfor vor egen Fraktion. Gjørup er ingenlunde den eneste, der gaar med en Kniv i Ærmet. Jeg kan godt sige, at jeg mærker den krigerske Stemning brede sig Dag for Dag. Det er Enslevs Strige-Tale, som nu hævner sig. Men jeg tror, at vi i Øjeblikket befinder os paa et Vendepunkt. Kommer Partiet frelst gennem denne Prøvelse, vil Samlingstanken sejre, og vi tør da haabe paa igen at gaa en rig og lykkelig Fremtid imøde.«

Han havde rejst sig og taget hendes Haand.

»Saa vil De gaa til Enslev, ikke sandt? Jeg sætter nu alt mit Haab til Dem.«

»Jeg har ingen stor Tro paa, at jeg kan udrette noget, . . . men jeg tør jo ikke sige Nej. Jeg skal gøre mit bedste, det lover jeg Dem.«